

[Henry Christensen.]

lingsforløbet i 21 mands udvalget i betragtning, at anvende den tekniske mulighed, der står til rådighed. Jeg vil ikke kritisere selve den form, man anvender. Jeg er naturligvis, som jeg allerede har sagt, uenig i indholdet, men det vedrører den realpolitiske diskussion.

Jeg skal også om det af SF stillede dagsordensforslag sige, at jeg og mit parti ikke vil blande os i, hvilken vurdering og konstatering SF ønsker folketinget skal foretage på nuværende tidspunkt. Jeg mener, der er realitet i at tage stilling til det, som socialdemokratiet har foreslået.

Jeg ville også gerne have knyttet nogle bemærkninger til det, som hr. J. O. Krag nu sidst sagde. Det tillader vor forretningsorden jo desværre ikke, når vi først får hr. J. O. Krags indlæg, efter at ordførerne har talt i anden omgang. Jeg ved ikke, om vi sådan venskabeligt kunne aftale en ændring af den form. Den er jo brugt nogle gange, og det er ligesom lidt forstemmende, at debatten ender på den måde. Det gør det selvfølgelig nemmere for hr. J. O. Krag at holde sin tale, at han ved, han i hvert tilfælde er fri for at blive imødegået af partiernes ordførere.

Jeg har så sammenfattende den kommentar, at jeg er ganske enig i, at man ikke kan og ikke skal føre økonomisk politik alene på grundlag af finanspolitikken. Der indgår mange flere momenter i den økonomiske politik. Det var somme tider svært at forklare en socialdemokratisk regering det i tidligere tider, men det letter altså at blive opposition, forstår jeg. Så er det bare spørgsmålet om at få sammenhæng i de forskellige elementer. Der var måske nogle ting, som hr. J. O. Krag kunne have taget med, f.eks. hele den internationale betalingsbalanceudvikling for Danmarks vedkommende, f.eks. spørgsmålet om den offentlige økonomis virkning på det samlede efterspørgselspres; det drejer sig jo ikke bare om statens økonomi, men også kommunernes økonomi, og kommunerne har jo, hvis vi nu bruger vores terminologi, et dundrende kasseunderskud. Gør man nu det hele op, er sandheden den, at der snarere foregår en udpumpning igennem den samlede offentlige økonomi end det modsatte. Det er bare et par af de momenter,

der også skal med ind i den samlede vurdering.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Til finansministeren blot det, at han holdt et langt og prisværdigt foredrag om, hvilken god forsvarer af kildeskatteordningen han efterhånden er blevet. Jeg forstår hans kampiver, men det dækker på ingen måde samtlige de forslag, der er stillet, og det rører ikke ved den kendsgerning, at den kildeskatteudvikling, som er sket, siden udskrivningsprocenten er fastlagt, efter vor opfattelse betyder en væsentlig forskydning af byrderne især over på lønmodtagerne. Det er det, som vi i hovedsagen har antastet, og finansministeren sagde ikke noget som helst i sit indlæg, der gjorde dette til mindre realitet.

Til hr. Haunstrup Clemmensen skal jeg sige, at når socialistisk folkeparti fremsætter sine forslag, er det naturligvis, fordi vi mener, det er de klogeste, rigtigste, viseste og for nationen bedste; det er helt klart. Men det er jo somme tider, at forslag, som måske ikke er helt så gode, alligevel er bedre end denne regerings politik. Det er en meget begrænset ros. Jeg anser det socialdemokratiske forslag om noget, som betyder en skattenedskrivning for lønmodtagerne, for at være et fremskridt fremfor regeringens politik; og hvis vi kan blive enige om noget i den retning, skal socialistisk folkeparti også stemme for det, selv om vi synes, vores egen løsning var bedre.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg skal på mit partis vegne meddele, at vi vil undlade at stemme om hr. Morten Langes ændringsforslag og om hr. Morten Langes eget dagsordensforslag, og at vi som tidligere meddelt vil stemme imod hr. Anker Jørgensens dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen: Hr. Haunstrup Clemmensen var inde på det udmærkede forslag, synes han sikkert selv, at vi skulle trække vort dagsordensforslag tilbage, og jeg vil gerne sige, at det ønsker vi naturligvis ikke fra socialdemokratiets side. Vi har lagt op til en forhandling først i 21 mands udvalget